

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างหนังสือภาพการ์ตูน และหาประสิทธิภาพของหนังสือภาพการ์ตูนประกอบการเรียนการสอนการใช้ห้องสมุด เรื่อง "มาเรียนรู้ห้องสมุดกัน" สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ซึ่งเนื้อหาในหนังสือภาพการ์ตูนเป็นเนื้อหาเกี่ยวกับการใช้ห้องสมุดโรงเรียนระดับประถมศึกษาที่กระทรวงศึกษาธิการอนุญาตให้ใช้ในการเรียนการสอน โดยแบ่งเป็น 5 เล่ม เล่มละ 1 ตอน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ นักเรียนโรงเรียนราชประชาสถาสัยในพระบรมราชูปถัมภ์ อำเภอประแดง จังหวัดสมุทรปราการ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2545 โดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่มมา 1 ห้องเรียน จำนวน 30 คน จากประชากรทั้งหมด 4 ห้องเรียน จำนวน 120 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือหนังสือภาพการ์ตูน แบบทดสอบประจำบทและแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้ระยะเวลาทดลอง 6 วัน วันละ 3 คาบ ๆ ละ 20 นาที ระหว่างวันที่ 4 พฤศจิกายน - 8 พฤศจิกายน 2545 และวันที่ 11 พฤศจิกายน 2545 การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าสถิติร้อยละ ผลการวิจัยครั้งนี้ปรากฏว่าหนังสือภาพการ์ตูนประกอบการเรียนเรื่อง "มาเรียนรู้ห้องสมุดกัน" ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพดังนี้ คือ นักเรียนสามารถทำแบบทดสอบประจำบทหลังการอ่านหนังสือภาพการ์ตูน ได้ผ่านเกณฑ์มาตรฐานคิดเป็นร้อยละ 89.33 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80 ตัวแรกและทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ได้ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน คิดเป็นร้อยละ 86.67 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80 ตัวหลัง แสดงว่าหนังสือภาพการ์ตูนมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ร้อยละ 80/80

อภิปรายผล

ผลการวิจัยปรากฏว่า หนังสือภาพการ์ตูนประกอบการเรียนเรื่อง "มาเรียนรู้ห้องสมุดกัน" ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 89.33/86.67 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้และผ่านการประเมินคุณค่าหนังสือจากผู้ทรงคุณวุฒิด้านการประเมินหนังสือ สมควรให้ใช้เป็นหนังสือเสริมประสบการณ์วิชาการใช้ห้องสมุดระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ผลการวิจัยที่ได้นี้มีสาเหตุมาจากการ์ตูนเป็นสิ่งที่ดึงดูดความสนใจของเด็กได้เป็นอย่างดีที่ สมหญิง กลั่นศิริ (2521, หน้า 74) ได้กล่าวไว้ว่าการ์ตูนช่วยให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ

ในบทเรียน เราความสนใจของนักเรียนทำให้เกิดความกระตือรือร้นในการเรียน สังเกตได้จากการที่นักเรียนในกลุ่มทดลองอ่านหนังสือภาพการ์ตูนด้วยความสนใจเป็นอย่างยิ่ง ขณะที่อ่านจะมีใจจดจ่ออยู่ที่การ์ตูน มีอารมณ์ร่วมกับการ์ตูนโดยมีความรู้สึกว่าตนเองเป็นการ์ตูนในเรื่องการที่นักเรียนสนใจเรียนจากหนังสือภาพการ์ตูนโดยไม่ถูกบังคับจึงช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี ดังที่ วีระ พุฒกลาง (2524, หน้า 45-46) และ ถวัลย์ มาศจรัส (2535, หน้า 48) ได้กล่าวสรุปไว้ว่า การ์ตูนสามารถให้ทั้งความรู้และความเพลิดเพลิน การอ่านหนังสือประเภทนี้ช่วยสร้างความคิดสร้างสรรค์ ให้กับเด็กช่วยขยายขอบเขตความรู้สึกรักคิดและจินตนาการให้กว้างไกล ภาพการ์ตูนช่วยให้เด็กอยากเรียน ทำให้บทเรียนง่ายและน่าสนใจขึ้น เด็กที่เรียนจากหนังสือภาพการ์ตูนจึงไม่เบื่อหน่ายบทเรียน และยังสามารถรับแนวคิดที่ดีจากหนังสือที่อ่านได้

เมื่อพิจารณาองค์ประกอบแต่ละด้านของหนังสือภาพการ์ตูนประกอบการเรียนการสอนเรื่อง “มาเรียนรู้ห้องสมุดกัน” ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 89.33/86.67 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ เป็นหนังสือที่เหมาะสมกับวัย และความสนใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ดังนี้

1. เนื้อหา เรื่อง “มาเรียนรู้ห้องสมุดกัน” เป็นเนื้อหาที่ได้อ้างอิงมาจากคู่มือการดำเนินงานห้องสมุดโรงเรียนระดับประถมศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ได้แบ่งเนื้อหาเป็น 5 ตอน แต่ละตอนดำเนินเรื่อง จากเนื้อหาที่ง่ายไปหายากทำให้นักเรียนได้ศึกษาไปตามขั้นตอนการเรียนรู้ (learning hierarchy) ซึ่งเหมาะสมกับเนื้อหาวิชาการใช้ห้องสมุดช่วยให้นักเรียนแต่ละคนสามารถเรียนได้เท่าเทียมกัน สอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ที่มุ่งให้ผู้เรียนประสพผลสำเร็จตามความสามารถของตนเอง (พรวณีย์ ข. เชนจิต, 2528, หน้า 293-296) การนำเสนอเนื้อหานั้น ดำเนินเนื้อหาแต่ละตอนสอดคล้องกับการปฏิบัติในการใช้ห้องสมุดให้ความรู้ในเรื่องการใช้หนังสือ ตลอดจนมารยาทในการใช้ห้องสมุดซึ่งสามารถจะนำไปใช้ในห้องสมุดอื่นๆได้ถูกต้อง นอกจากนั้น มีกิจกรรมเนื้อหาบางตอนสามารถดึงดูดความสนใจของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี พร้อมกับได้รับความรู้ไปด้วย ซึ่งทำให้ผู้เรียนไม่เบื่อและตั้งใจอ่านหนังสือ ดังนั้นการให้ผู้เรียนได้อ่านหนังสือแต่ละครั้ง ผู้เรียนจะสนใจเรียนด้วยความเต็มใจ และมีความกระตือรือร้นในการเรียน โดยไม่ต้องบังคับ

2. ตัวละคร ตัวละครในเรื่อง “มาเรียนรู้ห้องสมุดกัน” เป็นตัวละครที่เด็ก ๆ ชอบและแสดงบทบาทเป็นเพื่อนกับผู้อ่าน ทำให้ผู้อ่านได้เห็นบุคลิกภาพที่เด่นชัดของตัวละครคือเป็นผู้ที่สนใจใฝ่รู้อยู่เสมอ และกล้าพูด กล้าซักถามในเรื่องที่เป็นประโยชน์จึงเป็นแบบอย่างที่ดีสำหรับเด็กวัย 9-11 ปี ซึ่งเป็นวัยที่อ่านหนังสือได้คล่องแม้จะไม่มีประสบการณ์ในเรื่องที่อ่านมาก่อนก็สามารถอ่านได้อย่างเข้าใจ เพราะเด็กสามารถคิดย้อนกลับและแก้ปัญหาที่เป็นนามธรรมได้

(พรหมณี ข. เจนจิต, 2528, หน้า 96) นอกจากนี้มนัรัตน์ สุกโชติรัตน์ (2537, หน้า 27) กล่าวว่า เด็กที่อ่านหนังสือการ์ตูนมักจะเอาตัวเองเข้าไปแทนตัวละครเอกในเรื่อง เพื่อเป็นการชดเชยสิ่งที่เขาต้องการหรือขาดอยู่ในชีวิตประจำวัน ตัวการ์ตูนที่เป็นตัวเอกจะเป็นแรงบันดาลใจและแรงกระตุ้นให้เด็กอยากแสดงความสามารถให้เป็นที่ยอมรับ เด็กจะซึมซับความเก่งกล้า สามารถของตัวเองเป็นพลังสร้างความมั่นใจในตนเอง

3. การดำเนินเรื่อง ตัวละครได้ถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ความใฝ่รู้ใฝ่เรียนลงในเนื้อหาได้เป็นอย่างดีพร้อมทั้งสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม ความคิดสร้างสรรค์ ดำเนินไปอย่างรวดเร็วไม่เยิ่นเย้อ ซึ่งจะตรงตามลักษณะหนังสือการ์ตูนที่ดี ดังที่ เอนก รัตนปิยะภากรณ์ (2534, หน้า 24-26) ได้กล่าวไว้ ภาพประกอบสามารถอธิบายความเป็นนามธรรมให้เป็นรูปธรรมได้ชัดเจนยิ่งขึ้น หนังสือแต่ละเล่มเนื้อหาจะจบลงเป็นตอน ๆ ผู้เรียนจะพบแบบทดสอบท้ายเล่มเพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้ความคิดและได้ปฏิบัติหลังจากที่ได้อ่านหนังสือจบในแต่ละตอน

4. การใช้ภาษา ภาษาที่ใช้เขียนในเรื่อง "มาเรียนรู้ห้องสมุดกัน" ผู้วิจัยได้ใช้คำศัพท์ที่ถูกต้อง โดยศึกษาจากคู่มือการดำเนินงานห้องสมุดโรงเรียนระดับประถมศึกษา กรมวิชาการ (2536) การใช้ภาษาของการ์ตูนเป็นภาษาที่เข้าใจง่ายชัดเจน บทสนทนาเป็นภาษาเรียนง่ายเหมาะสมกับวัย อ่านแล้วสามารถเข้าใจได้ทันทีซึ่งถ่ายทอดออกมาเป็นตัวอักษรได้ตามเสียงนั้น เช่น เสียงแสดงความดีใจ "ไฮโย" และเสียงแสดงความสงสัย "เอ" ฯลฯ

5. การจัดรูปเล่ม หนังสือภาพการ์ตูน เรื่อง "มารู้จักห้องสมุดกัน" สร้างเป็นหนังสือชุดประกอบด้วย 5 เล่ม 5 ตอน หนังสือแต่ละเล่มมีขนาดประมาณ 8 X 10 นิ้ว หรือขนาด 18.5 X 26 ซม. ตามหลักทฤษฎีของเอนก รัตนปิยะภากรณ์ (2534, หน้า 24-26) เป็นหนังสือแนวตั้งมีจำนวนหน้าเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน และจบในแต่ละตอนทำให้ผู้เรียนอยากอ่านเพราะเล่มไม่ใหญ่และหนาจนเกินไป สามารถหยิบจับและเปิดอ่านได้สะดวก

6. ปกและภาพประกอบ หนังสือภาพการ์ตูนเรื่อง "มาเรียนรู้ห้องสมุดกัน" หน้าปกเป็นภาพการ์ตูนสี สอดคล้องสัมพันธ์กับเนื้อหาภายในเรื่อง ด้านบนของภาพมีชื่อเรื่อง ด้านล่างของภาพมีชื่อผู้เขียนเรื่อง และผู้วาดภาพประกอบจัดวางในสัดส่วนที่เหมาะสมสวยงามน่าสนใจ ซึ่งได้ยึดหลักทฤษฎีของเอนก รัตนปิยะภากรณ์ (2534, หน้า 24 - 26) ได้กล่าวไว้สิ่งที่ควรคำนึงถึงอีกประการหนึ่งคือ "ปกของหนังสือการ์ตูนว่า "ปกที่สวยงามจะช่วยดึงดูดความสนใจของเด็กภาพและชื่อเรื่องบนปกหนังสือควรสัมพันธ์กับเนื้อเรื่องด้วย" ส่วนภาพประกอบเนื้อหาในเล่มได้จัดโดยยึดหลักการเดียวคือการเขียนและการอ่านหนังสือเริ่มต้นจากทางซ้ายมือไปทางขวามือและจากด้านบนลงล่าง รูปภาพส่วนใหญ่จะเป็นภาพสี่เหลี่ยม มีการจัดภาพการ์ตูนในหนึ่งหน้าออกเป็น

หลายๆ ภาพ ซึ่งจะทำให้การดำเนินเรื่องเป็นไปด้วยดีและสามารถลดคำสนทนาของตัวละครลงได้ ทำให้ผู้เรียนได้พักสายตาโดยดูภาพประกอบ ซึ่งสอดคล้องกับหลักการจัดภาพการ์ตูนของเอนก รัตน์ปิยะภากรณ์ (2534, หน้า 26 - 30) และผลงานวิจัยของสุริพร ชุณหทัญญ์ (2543) ที่สร้างหนังสือภาพการ์ตูนประกอบการเรียนเรื่อง "เวลา" สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งผ่านการประเมินว่าเป็นหนังสือภาพการ์ตูนที่ใช้ประกอบการเรียนการสอนได้

7. ตัวอักษร ใช้ขนาด 24 พอยต์ ซึ่งเป็นขนาดที่เหมาะสมกับเด็กระดับชั้นประถมศึกษา การจัดพิมพ์ถูกต้องชัดเจนไม่เลอะเลือน ทำให้นักเรียน ไม่เบื่อหน่ายในการอ่านดังที่ณรงค์ ทองปาน (2526, หน้า 67) ได้อธิบายถึงขนาดตัวอักษรที่ควรใช้สำหรับเด็กประถมศึกษา ควรใช้ขนาด 24 พอยต์เพราะกล่อมเนื้อที่ตาของนักเรียนสามารถกลับกลอกและเพ่งตัวอักษรได้แล้ว และบุญญาพร นิตยะประภา (2534, หน้า 75) ได้บอกหลักการเลือกตัวอักษรสำหรับหนังสือเด็ก ควรใช้ขนาด 24 พอยต์ ซึ่งเป็นตัวอักษรที่อ่านง่ายที่สุด ดังนั้นหนังสือภาพการ์ตูนเรื่อง "มาเรียนรู้ห้องสมุดกัน" จึงเหมาะสมกับเด็กระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

8. การจัดหน้าหนังสือภาพการ์ตูน เรื่อง "มาเรียนรู้ห้องสมุดกัน" ทุกเล่มจะมีลักษณะการจัดหน้าคือ หน้าแรกเป็นภาพปกหน้าที่สองเป็นหน้าปกใน หน้าทีสามเป็นคำแนะนำการใช้หนังสือเล่มนั้นๆ หน้าต่อไปเป็นการดำเนินเรื่อง หน้ารองสุดท้ายเป็นแบบทดสอบประจำบท หนังสือแต่ละเล่มจะมีเลขบอกหน้าอยู่ทางด้านบนซึ่งการจัดหน้าหนังสือได้ยึดหลักการจัดหน้าตามหลักของ เอนก รัตน์ปิยะภากรณ์, (2534, หน้า 25-26) และจินตนา ไบกาชุยี (2534, หน้า 63)

จากองค์ประกอบของหนังสือภาพการ์ตูนประกอบการเรียน "มาเรียนรู้ห้องสมุดกัน" ที่เหมาะสมกับวัยและความสนใจ การอ่านของผู้เรียนตามที่กล่าวมานี้ จึงมีผลให้ผู้เรียนจดจำและเข้าใจสามารถทำแบบทดสอบประจำบทและแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์บรรลุวัตถุประสงค์การเรียนรู้จากหนังสือภาพการ์ตูนที่สร้างขึ้นทุกเล่ม ทำให้หนังสือภาพการ์ตูนมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่ตั้งไว้ เนื่องจากแบบทดสอบที่ผู้เรียนทำหลังการอ่าน ได้ผ่านการวิเคราะห์เนื้อหาและการตรวจสอบโดยหาความยากง่ายและความเชื่อมั่นตามหลักการสร้าง ข้อสอบการวิจัยครั้งนี้ให้ผลสอดคล้องกับผลงานวิจัยของชนัญดา ฤทธิ์แดง (2542) ได้สร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมประกอบภาพการ์ตูนสีและภาพถ่ายสีเรื่อง "ประเพณีท้องถิ่นสมุทรปราการ" สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เนื้อหาประสิทธิภาพของหนังสือด้านความรู้ของนักเรียนเกี่ยวกับประเพณีท้องถิ่นสมุทรปราการ ผลการวิจัยพบว่าหนังสืออ่านเพิ่มเติมที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 87.78/86/67 เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 สูงกว่าก่อนการอ่านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุริพร ชุณหทัญญ์ (2543) ที่สร้างหนังสือภาพการ์ตูนประกอบบทเรียน

เรื่อง "เวลา" สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เพื่อหาประสิทธิภาพของหนังสือในด้านความรู้ของนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องเวลา ผลปรากฏว่าหนังสือภาพการ์ตูนประกอบ บทเรียนที่สร้างขึ้น ประสิทธิภาพ 88.44/90.00 อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของศิริรัตน์ รุ่งเรือง(2544) ซึ่งได้สร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมเรื่อง "จำนวนและตัวเลข" สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้ผ่านการตรวจประเมินจากผู้ทรงคุณวุฒิด้านการประเมินหนังสือจำนวน 4 ท่าน ผลการวิจัยพบว่าหนังสือภาพการ์ตูนประกอบบทเรียนที่สร้างขึ้น ประสิทธิภาพ 88.89/90.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่ตั้งไว้

ผลจากการประเมินหนังสือภาพการ์ตูนประกอบการเรียนการสอนเรื่อง "มาเรียนรู้ห้องสมุดกัน" สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีการสร้างและพัฒนาตรวจสอบประสิทธิภาพจนสามารถนำมาใช้เป็นหนังสือเสริมประสบการณ์วิชาการใช้ห้องสมุด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ได้โดยผู้เรียนสามารถอ่านและฝึกปฏิบัติกิจกรรมจากหนังสือได้เองอย่างมีประสิทธิภาพ หลังจากการทดลองการใช้หนังสือภาพการ์ตูน ผู้วิจัยได้สังเกตพฤติกรรมการใช้ห้องสมุดของนักเรียน ซึ่งมีพฤติกรรมในการปฏิบัติและการใช้ห้องสมุดเป็นอย่างดี ดังนั้น การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้หนังสือภาพการ์ตูนยังช่วยลดปัญหาการจัดการศึกษาในชั้นเรียนได้หลายประการ เช่น ปัญหาวินัยในชั้นเรียน ปัญหาขาดแคลนครูผู้สอนปัญหาการสอนไม่ทันตามเนื้อหา ดังนั้นหนังสือภาพการ์ตูน จึงเปิดโอกาสให้นักเรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง ปลุกฝังให้เกิดนิสัยรักการอ่าน การค้นคว้า รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ อันจะนำมาซึ่งความสามารถประสบความสำเร็จในการเรียนได้

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. หนังสือภาพการ์ตูนประกอบการเรียนการสอน เป็นหนังสือที่นักเรียนสามารถใช้ศึกษาหาความรู้ได้ด้วยตนเอง ส่งเสริมการใช้เวลาว่างของเด็กให้เป็นประโยชน์ และพัฒนานิสัยรักการอ่านของเด็ก จึงควรจัดหาหนังสือภาพการ์ตูนประกอบการเรียนในวิชาต่าง ๆ ไว้ที่มุมหนังสือของห้องเรียนและห้องสมุดของโรงเรียน เพื่อให้เด็กได้อ่านเพิ่มพูนความรู้มากยิ่งขึ้นอีกทั้งเป็นการส่งเสริมการเรียนการสอน โดยยึดเด็กเป็นศูนย์กลางทั้งนี้เพราะการเรียนรู้ด้วยหนังสือภาพการ์ตูนช่วยให้เด็กได้รับความรู้ควบคู่ไปกับความสนุกสนานเพลิดเพลิน โดยไม่เกิดความเครียดหรือ เบื่อหน่ายเพราะเป็นการถ่ายทอดความรู้ที่ไม่เหมือนกับการเรียนโดยตรงจากครู

2. หน่วยงานที่รับผิดชอบต่อการพัฒนาสื่อการเรียนการสอน ควรจะจัดให้มีการอบรมความรู้เกี่ยวกับการสร้างหนังสือภาพการ์ตูนประกอบการเรียนการสอนในวิชาต่าง ๆ แก่ครูระดับประถมศึกษาเพื่อให้ครูมีความรู้ ความสามารถในการสร้างหนังสือเพื่อใช้ในโรงเรียน และการสร้างหนังสือ ควรเป็นการร่วมมือระหว่างบุคคลภายในโรงเรียนหรือกลุ่มโรงเรียนเพื่อเป็นการประหยัด งบประมาณและเวลา

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรพัฒนาคุณภาพของหนังสือภาพการ์ตูนด้วยเทคนิคต่างๆ ที่แปลกใหม่ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสนใจสนุกสนาน เพลิดเพลิน ได้รับความรู้จากการเรียนได้ด้วยตนเอง เช่น หนังสือภาพ 3 มิติ (pop-up) เป็นต้น

2. ควรมีการศึกษา และสำรวจความชอบของเด็กระดับชั้นประถมศึกษาที่มีต่อการ์ตูนที่ผู้วิจัยต้องการสร้างขึ้น ว่าเด็กชอบการ์ตูนที่มีลักษณะอย่างไร เพื่อจะได้นำข้อมูลมาพัฒนาสื่อที่ตรงกับความสนใจของเด็ก

3. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับเจตคติต่อวิชาการใช้ห้องสมุดโดยการเรียนรู้ด้วยหนังสือภาพการ์ตูนประกอบการเรียนการสอนกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาในระดับชั้นต่าง ๆ เพื่อนำผลการศึกษาค้นคว้ามาพัฒนาการเรียนการสอนการใช้ห้องสมุดให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น